

Francuski system szkolnictwa opiera się na zasadach jednolitości, obowiązkowości, bezpłatności i świeckości systemu edukacyjnego, a także zapewnia swobodę wyboru pomiędzy oświatą publiczną i prywatną oraz neutralność pod względem politycznym i ideowym programu nauczania. Obowiązek szkolny we Francji dotyczy dzieci i młodzieży w wieku od 6 do 16 lat. Kontrola realizacji obowiązku szkolnego prowadzona jest na bieżąco przez merostwa (tj. urząd miasta bądź dzielnicy, właściwy dla miejsca zamieszkania dziecka) we współpracy z l'inspecteur d'academie w trakcie całego roku szkolnego.

System edukacji podlega Ministerstwu Edukacji Narodowej, Młodzieży i Stowarzyszeń odpowiedzialnemu za edukację w całym kraju. System obejmuje nieodpłatne kształcenie w sektorze publicznym prowadzone równoległe z kształceniem oferowanym przez sektor prywatny. 87,7% uczniów szkół podstawowych i 78,7% uczniów szkół średnich uczęszcza do placówek publicznych (Wskaźniki i dane statystyczne 2011).

Ministerstwo edukacji opracowuje szczegółowy program nauczania każdego przedmiotu na wszystkich poziomach edukacji, określa cele edukacyjne oraz wytyczne dotyczące organizacji i metodyki nauczania, nie zobowiązując jednak nauczycieli do stosowania określonych metod kształcenia. Definiuje także warunki ogólne i cele (umiejętności) dla programów kształcenia przyszłych nauczycieli w szkołach wyższych, prowadzi rekrutację (egzaminacje wstępne) i zarządza personelem. Określa również tematykę doskonalenia zawodowego nauczycieli, decyduje o obsadzie etatów nauczycielskich oraz określa status i zasady funkcjonowania szkół, przydzielając im odpowiednią liczbę pracowników. Ministerstwo organizuje również egzaminacje i przyznaje państwowe kwalifikacje, a w szczególności wydaje świadectwa maturalne (baccalauréat), które potwierdzają uzyskanie średniego wykształcenia. Realizacją polityki edukacyjnej i licznych zadań ministerstwa w zakresie zarządzania zajmują się „zewnątrzne” departamenty administracyjne - académies. Francja jest podzielona na 30 académies, którymi bezpośrednio w imieniu ministerstwa kierują tzw. rektorzy (recteurs) przy pomocy rozbudowanych rektoratów (rectorat).

Pierwszym szczeblem nauczania we francuskim systemie szkolnictwa jest przedszkole. Przeznaczone jest ono dla dzieci w wieku od 3 do 6 lat, przy czym dopuszczalne jest przyjęcie do tych placówek oświatowych również dzieci dwuletnich. Większość dzieci uczęszcza do przedszkoli (trzyletnich - 93,7%, czteroletnich - 95,6% i pięcioletnich - 97,9%). Publiczne przedszkola są prowadzone przez ministerstwo edukacji i dzieci uczęszczają do nich bezpłatnie.

Kształcenie jest obowiązkowe w wieku od 6 do 16 lat i dzieli się na trzy etapy:

- Szkoła podstawowa - 6-11 lat
- Szkoła średnia I stopnia - 11-15 lat
- Pierwszy rok nauki w szkole średniej II stopnia (liceum ogólnokształcące i techniczne, liceum zawodowe) - 15-16 lat

Kształcenie w szkołach państwowych jest bezpłatne. Rodzice mogą również zapisać swoje dziecko do dowolnej szkoły prywatnej pod warunkiem, że są w niej wolne miejsca. Opłaty w szkołach, które zawarły z państwem umowę na dofinansowanie, nie są zbyt wysokie, ponieważ placówki te otrzymują od państwa znaczne środki.

Rok szkolny trwa 180 dni, od września do czerwca. Szkoły są czynne sześć dni w tygodniu, ale w

Edukacja obowiązkowa w Europie – Francja

Kategoria: Edukacja, Kultura i Sport

Opublikowano: czwartek, 10, październik 2013 00:00

Barbara Łączna

Odsłony: 15329

szkołach podstawowych nie prowadzi się lekcji w środy popołudnia i soboty. Każdy tydzień nauki składa się z 24 lekcji 60-minutowych w szkole podstawowej i 25,5-30 lekcji 55-minutowych w szkole średniej (przy czym na zajęcia dla uczniów, którzy mają zaległości, oraz na przedmioty fakultatywne przewidziano 3 dodatkowe godziny). Roczny wymiar zajęć wynosi 864 godziny zegarowe w szkołach podstawowych, podczas gdy w szkołach średnich I stopnia jest to w przybliżeniu 936 godzin zegarowych.

Kształcenie w szkołach podstawowych trwa 6 lat i obejmuje trzy cykle:

- cykl przygotowawczy - pierwszy rok nauczania (CP),
- cykl elementarny - pierwszy rok nauczania (CE1) oraz drugi rok nauczania (CE2),

Kolejny etap edukacji obowiązkowej rozpoczyna się po sześciu latach obowiązkowej nauki w szkole podstawowej i jest podzielony na dwa cykle. Pierwszy to klasy od 6 do 3 w gimnazjum, drugi - klasy 2, 1 i końcowa w liceum.

Kształcenie w szkole średniej I stopnia trwa cztery lata i jest podzielone na trzy następujące etapy:

- etap „obserwacji i adaptacji”, odpowiadający klasie VI, wiek 11-12 lat
- etap „utrwalania” (cycle central), obejmujący klasy V i IV, wiek 12-14 lat
- etap „orientacji” (cycle d'orientation), odpowiadający klasie III, wiek 14-15 lat.

Nazwy kolejnych klas sugerują liczbę lat nauki pozostałych do matury.

Szkoła średnia drugiego stopnia obejmuje młodzież od 15 do 18 roku życia. Po ukończeniu szkoły średniej pierwszego stopnia uczniowie mają do wyboru trzy następujące ścieżki kształcenia:

- kształcenie ogólne (liceum ogólnokształcące), które trwa trzy lata (klasa II, i tzw. klasa końcowa tzw. terminale), które kończy się ogólnym egzaminem maturalnym;
- kształcenie techniczne (liceum techniczne), trwa również trzy lata i kończy się technicznym egzaminem maturalnym;
- kształcenie zawodowe trwa dwa lata i kończy się zdobyciem dyplomów zawodowych.

Zdany egzamin maturalny otwiera młodzieży możliwość kontynuowania kształcenia wyższego i uniwersyteckiego.

Bardziej szczegółowe informacje o systemach edukacji w Europie można znaleźć w prowadzonej przez EURYDICE bazie danych EURYBASE.

Źródło: www.eurydice.org.pl